

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 63/2008

z dnia 21 stycznia 2008 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz dihydromyrcenolu pochodzącego z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) Dnia 27 lipca 2007 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 896/2007⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty dihydromyrcenolu pochodzącego z Indii („kraj, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Należy przypomnieć, że dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie trendów istotnych dla przeprowadzenia analizy szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca OD („okres badany”).

- (3) Adresy producentów Wspólnotowych podane w motywie 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zmienia się, jak następuje:

— Destilaciones Bordas Chinchurreta SA, Dos Hermanas (Sevilla), Hiszpar,

— Sensient Fragrances SA, Granada, Hiszpania,

— Takasago International Chemicals (Europe) SA, Murcia, Hiszpania.

2. Dalsze postępowanie

- (4) W następstwie nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz dihydromyrcenolu pochodzącego z Indii wszystkie strony zostały powiadomione o zasadniczych faktach i ustaleniach, na których oparte było rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych (informacja o tymczasowych ustaleniach). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić, pisemnie lub ustnie, uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (5) Niektóre z zainteresowanych stron przedstawiły uwagi w formie pisemnej. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (6) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczny pobór kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („informacja o ostatecznych ustaleniach”). Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 3.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (7) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego, motyw 9–12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (8) Po nałożeniu środków tymczasowych producent eksportujący, o którym mowa w motywie 17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, stwierdził, że analiza przeprowadzona przez Komisję nie objęła niektórych ważnych elementów wpływających na koszt produkcji i, co za tym idzie, określenie wartości normalnej. Twierdził on, że jego normalna wartość powinna być oparta na jego własnych kosztach produkcji, a nie określana na podstawie cen krajowych w normalnym obrocie innego współpracującego producenta eksportującego.
- (9) Po pierwsze, powyższe zarzuty dotyczące kosztu produkcji zostały uznane za nieuzasadnione. Po drugie, zgodnie z art. 2 rozporządzenia podstawowego, metodologia zastosowana przez Komisję do ustalenia wartości normalnej dla przedmiotowego producenta eksportującego (patrz motyw 17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) uznawana jest za najwłaściwszą z następujących przyczyn: (i) przedmiotowy producent eksportujący nie prowadził krajowej sprzedaży podobnego produktu ani tej samej ogólnej kategorii produktów w OD, (ii) produkty są doskonale wymienne oraz (iii) tylko jeden producent eksportujący współpracował w trakcie dochodzenia. Co więcej, gdyby normalna wartość nie została oparta na cenach innego indyjskiego producenta, niezbędne byłoby ustalenie wielkości sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Podsumowując, wykorzystanie krajowych cen sprzedaży innego producenta indyjskiego wydaje się być najbardziej reprezentatywną formą odzwierciedlenia istniejących warunków sprzedaży na krajowych rynku w Indiach, a co za tym idzie najwłaściwszą dla określenia wartości normalnej. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.
- (10) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag dotyczących wartości normalnej motyw 13–17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Cena eksportowa

- (11) Wobec braku uwag, motyw 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

3. Porównanie

- (12) Jeden producent eksportujący utrzymywał, że przy określaniu dostosowań do ceny eksportowej na potrzeby porównania Komisja dokonała pewnych nieuzasadnionych odliczeń w odniesieniu do niektórych elementów dotyczących kosztów transportu, przeładunku i kredytu. Komisja przyjęła to zastrzeżenie i dokonała odpowiednich zmian tych dostosowań.

- (13) Wobec braku innych uwag w tym zakresie, motyw 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

4. Marginesy dumpingu

- (14) Po nałożeniu środków tymczasowych jedna ze stron stwierdziła, że dla niewspółpracujących producentów eksportujących należy obliczyć wyższy margines dumpingu oparty na najniższych cenach CIF współpracujących producentów eksportujących. W tym zakresie należy stwierdzić, że nie stwierdzono oznak świadczących o stosowaniu w OD dumpingu przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące na poziomie wyższym, niż w przypadku przedsiębiorstw współpracujących. Wprost przeciwnie, porównanie danych Eurostatu dotyczących przywozu z Indii z wielkością i wartością wywozu do Wspólnoty zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących pokazuje, że (i) wielkość przywozu do Wspólnoty przez producentów niewspółpracujących wyniosła mniej niż 20 % łącznego przywozu z Indii w OD (dokładnej liczby nie wolno ujawnić w związku z obowiązkiem zachowania poufności) i (ii) ceny ustalone przez producentów niewspółpracujących na rynku wspólnotowym były najwyraźniej wyższe od cen ustalonych przez przedsiębiorstwa współpracujące. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.
- (15) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama strona ponowiła powyższe zastrzeżenie dotyczące marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących. Nie przedstawiono nowych argumentów, które mogłyby zmienić wnioski wyciągnięte z powyższego motywu 14. Strona, której dotyczy postępowanie, dodała tylko, że nie mogła zweryfikować danych o przywozie wykorzystanych w analizie przeprowadzonej przez Komisję, ponieważ rzekomo były one traktowane jako poufne. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane, że wielkość przywozu i średnia cena przywozu zostały przedstawione szczegółowo w motywach 38 i 39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz że statystyki źródłowe, tj. dane Eurostatu, są publicznie dostępne. W związku z tym przedsiębiorstwu w żaden sposób nie utrudniano weryfikacji wniosków Komisji i obrony jego praw. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.

- (16) W świetle powyższego, ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty, przed oceniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Neeru Enterprises, Rampur	3,1 %
Privi Organics Limited, Mumbai	7,5 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	7,5 %

D. SZKODA

- (17) Po nałożeniu środków tymczasowych jeden producent eksportujący stwierdził, że producent wspólnotowy, który dokonywał znaczącego przywozu dihydromyrcenolu z Indii w OD (patrz motyw 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) powinien zostać wykluczony z definicji przemysłu wspólnotowego i, co za tym idzie, z analizy szkody, w tym ustalenia poziomu usuwającego szkodę. W związku z powyższym przypomina się, że przedmiotowy producent wspólnotowy nie zmienił podstawowego zakresu swojej działalności z produkcji na przywóz. Rzeczywiście dokonał on wspomnianego przywozu z Indii, w szczególności w celu utrzymania rentowności własnej produkcji produktu podobnego. Stąd też nie ma podstaw do wykluczenia tego przedsiębiorstwa z przemysłu wspólnotowego. Co więcej, stwierdza się, że nawet gdyby przedmiotowy producent został wykluczony z definicji przemysłu wspólnotowego, wielkość ustalonej szkody nie zmieniłaby się. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.

- (18) Ten sam producent eksportujący twierdził również, że ogólna sytuacja ekonomiczna producentów wspólnotowych była bardzo dobra; w szczególności rzekomo poprawiła się znacząco w 2005 r. i w OD, a według tego eksportera taki pozytywny trend będzie najprawdopodobniej trwał w najbliższej przyszłości. Wnioski te wynikały ze wzrostu produkcji, wielkości sprzedaży, zapasów i udziału w rynku przemysłu wspólnotowego, o czym mowa w motywach 45–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Argument ten nie może zostać zaakceptowany, ponieważ nie uwzględnia on w sposób właściwy faktu gwałtownego spadku cen sprzedaży dihydromyrcenolu we Wspólnocie (zob. motywy 47–49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) i tego, że przemysł wspólnotowy zdołał zaledwie zwiększyć produkcję i wielkość sprzedaży, by w ten sposób utrzymać swój udział w powiększającym się rynku wspólnotowym kosztem ogromnych strat oraz spadku wielkości zwrotu z inwestycji i wypływu gotówki. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.

- (19) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący, o którym mowa w motywie 17 powyżej, ponowił

swoje zastrzeżenie i dodał, że Komisja nie przeanalizowała właściwie sytuacji przedmiotowego producenta wspólnotowego, tj. producenta, który dokonał znaczącego przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie. W szczególności rzekomo nie przeanalizowano następujących kwestii: (i) wartości procentowej całej produkcji wspólnotowej produktu, którego dotyczy postępowanie, którą zapewnia ten producent importujący; (ii) przyczyn zainteresowania przywozem tego producenta importującego; (iii) poziomu długoterminowego charakteru zaangażowania w produkcję krajową wykazywanego przez tego producenta importującego w przeciwieństwie do ciągłego przywozu; oraz (iv) stosunku przywozu do produkcji krajowej tego producenta importującego.

- (20) W tym zakresie stwierdza się, że wszystkie powyższe punkty dotyczące sytuacji przedmiotowego producenta wspólnotowego zostały w rzeczywistości odpowiednio przeanalizowane; niektórych szczegółów nie można było jednak ujawnić ze względu na ich poufny charakter. Jak wynika z motywu 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i powyższego motywu 17, głównymi powodami dla niewykluczenia przedmiotowego producenta z definicji przemysłu wspólnotowego i z produkcji wspólnotowej były: (i) charakter przyczyn dokonywania przez niego przywozu (tj. przedsiębiorstwo dokonywało przywozu przedmiotowego produktu w celu utrzymania rentowności własnej produkcji we Wspólnocie) oraz (ii) marginalny wpływ jego sytuacji na ogólną sytuację przemysłu wspólnotowego (tj. fakt, że jego ewentualne wykluczenie nie zmieniłoby wyników dotyczących szkody). Wreszcie oczywistym jest, że wspierając skargę i w pełni współpracując w trakcie dochodzenia producent ten miał na celu ograniczenie napływu dumpingowego przywozu z Indii. Co za tym idzie, jasno wykazał on swoje zaangażowanie w produkcję krajową, w przeciwieństwie do ciągłego przywozu. Zarzuty wymienione w motywie 19 zostają wobec tego odrzucone.

- (21) W odniesieniu do motywu 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jeden producent eksportujący stwierdził, że podcięcie cenowe powinno opierać się na średniej cenie przywozu z Indii, a nie na cenach przywozu współpracujących producentów eksportujących. W tym zakresie należy odnotować, że biorąc pod uwagę poziom współpracy w tym przypadku, tj. ponad 80 % oraz uwzględniając, iż wszystkie statystyki przywozu oparte są na kodzie ex CN, tj. mogą obejmować pewną liczbę produktów innych, niż dihydromyrcenol (zob. motyw 36 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), porównanie cen w oparciu o średnią cenę przywozu byłoby znacznie mniej precyzyjne, niż ustalone marginesy podcięcia dla pojedynczego przedsiębiorstwa. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.

- (22) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag dotyczących szkody, motywy 23–56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (23) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jeden z producentów eksportujących stwierdził, że przywóz z Indii nie spowodował szkody dla przemysłu wspólnotowego, ponieważ jego cena rosła i udział w rynku zmniejszył się o 2,4 punktu procentowego w OD. Taka linia argumentacji pomija kilka ważnych aspektów rozwoju dumpingowego przywozu z Indii i sytuacji na rynku wspólnotowym. Jak wykazano w motywach 38–42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielkość dumpingowego przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, z Indii do Wspólnoty wzrosła z ok. 25 000 kg w 2003 r. do ok. 760 000 kg w OD. Udział w rynku tego przywozu wzrósł z 0,7 % w 2003 r. do 17,3 % w OD. Niewielki spadek jego udziału w OD wynikał raczej z nagłego zwiększenia rynku wspólnotowego w tym okresie, a nie ze spadku jego wielkości; w rzeczywistości wielkość dumpingowego importu z Indii w dalszym ciągu rosła w OD, chociaż nie w tym samym tempie, co w poprzednim okresie. Generalnie obecność dumpingowego przywozu z Indii na rynku wspólnotowym zwiększyła się znacznie bardziej, niż konsumpcja wspólnotowa w okresie, którego dotyczy postępowanie. Wreszcie, przypomina się, że dumpingowy przywóz z Indii podciął ceny przemysłu wspólnotowego o znaczący margines. Gwałtowny wzrost dumpingowego przywozu po cenach znacząco podcinających ceny przemysłu wspólnotowego wyraźnie zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu wspólnotowego. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.
- (24) Ten sam producent eksportujący twierdził dalej, że przyczyny jakiegokolwiek szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy leżały po stronie tego przemysłu. Twierdził on, że w przeciwnym razie niemożliwe było poniesienie strat w sytuacji zwiększającego się popytu, wzrastających cen, wynikającego z tego wzrostu sprzedaży i obrotów oraz zwiększonej wydajności. Jako możliwe wyjaśnienie, strona przytoczyła zwiększenie się średnich płac o 24 % od 2003 r. do OD.
- (25) Po pierwsze, chociaż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosły o 2 % pomiędzy 2005 r. a OD, były o 30 % niższe, niż w 2003 r., podczas gdy wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła tylko o 22 % pomiędzy 2003 r. a OD (zob. motyw 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). W rezultacie dochód ze sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym gwałtownie się zmniejszył, tj. o ok. 15 % w okresie, którego dotyczy dochodzenie. Po drugie, wraz z tendencjami w zatrudnieniu i wydajności należy rozpatrywać zmiany średniego kosztu pracy. Jak wyjaśniono w motywie 51 rozporządzenia tymczasowego, wzrost kosztów pracy na pracownika o 24 % w okresie, którego dotyczy dochodzenie, wynikał między innymi ze zmian w strukturze zatrudnienia przekładających się na większy udział pracowników wykwalifikowanych. Liczby potwierdzają, że zmiany te doprowadziły do zwiększenia wydajności, co z kolei zrekompensowało wyższy średni koszt pracy. W rezultacie łączny koszt pracy na wyprodukowaną jednostkę pozostał taki sam. Ponadto produkcja dihydro-mycenolu nie wymaga wykorzystania znacznej liczby pracowników. Uważa się zatem, że wyższe płace nie mogły przyczynić się do strat przemysłu wspólnotowego. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.
- (26) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ten sam producent eksportujący przytoczył kilka nowych argumentów dotyczących związku przyczynowego. Można je podsumować w następujący sposób: (i) szkoda została wywołana w wyniku przywozu produktu, którego dotyczy dochodzenie, przez producenta wspólnotowego, o którym mowa w motywie 17 powyżej; (ii) szkoda została wywołana przez masowe inwestycje dokonywane przez przemysł wspólnotowy w jego moce produkcyjnej i przez pożyczki brane w tym celu w instytucjach finansowych; (iii) nie został przeanalizowany rozwój sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego; (iv) szkoda została wywołana zwiększeniem mocy produkcyjnych i zatrudnieniem dodatkowych wykwalifikowanych pracowników, a co za tym idzie, zwiększeniem kosztów produkcji.
- (27) W odniesieniu do tych nowych argumentów, stwierdza się, że (i) przywóz produktu objętego dochodzeniem przez jednego z producentów wspólnotowych nie mógł mieć wpływu na ogólną sytuację przemysłu wspólnotowego ponieważ był niewielki (patrz motywy 17 i 20 powyżej). Dodatkowo przypomina się, że przywóz ten stanowił odpowiedź na masowy napływ dumpingowego przywozu z Indii i straty spowodowane w ten sposób w przemyśle wspólnotowym, tj. wystąpił już po zaistnieniu poważnej szkody; (ii) w okresie, którego dotyczy postępowanie, nie poczyniono absolutnie żadnych nowych inwestycji w moce produkcyjne; wprost przeciwnie, zdolności produkcyjne pozostały takie same, a inwestycje znacząco się zmniejszyły (zob. motywy 45 i 49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych); (iii) skala wywozu przemysłu wspólnotowego została przeanalizowana w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i nie stwierdzono, by naruszała związek przyczynowo-skutkowy; i (iv) nie zatrudniono dodatkowych pracowników w przemyśle wspólnotowym. Jak wynika z motywu 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zatrudnienie spadło o 15 % pomiędzy 2003 r. a OD. Zmiany w strukturze zatrudnienia zostały osiągnięte w drodze zwolnienia pracowników niewykwalifikowanych. Co się tyczy mocy produkcyjnych, przypomina się, że nie wystąpiło żadne ich zwiększenie. Argumenty wymienione w motywie 26 zostają wobec tego odrzucone.
- (28) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag dotyczących związku przyczynowego, motywy 57–76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

F. INTERES WSPÓLNOTY

(29) Jeden producent eksportujący stwierdził, że wprowadzenie środków znacząco zakłóciłoby funkcjonowanie importerów i użytkowników we Wspólnocie, zagrażając w ten sposób tysiącom miejsc pracy i wpływom z podatków, jednak nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających takie opinie. Zarzuty te zostały uznane za nieistotne. W rzeczywistości żaden importer ani użytkownik nie zgłosił zastrzeżeń do wniosków tymczasowych dotyczących ich interesów (zob. motywy 87 i 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), co pokazało, że nie istniało prawdopodobieństwo poważnego zagrożenia dla tych stron z tytułu wprowadzenia środków antydumpingowych. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone. Producent eksportujący został również poinformowany, że producenci eksportujący nie są zazwyczaj uważani za strony, których dotyczy analiza interesu Wspólnoty.

(30) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący ponowił swoje zastrzeżenie i stwierdził, że miał prawo skomentować dowolny aspekt postępowania antydumpingowego, w tym interes Wspólnoty. Nie przedstawiono jednak uzasadnionych argumentów, które mogłyby zmienić wnioski wyciągnięte w powyższym motywie 29. W odniesieniu do praw producentów eksportujących do zgłaszania uwag na temat dowolnego aspektu postępowania, stwierdza się, że rzeczywistość nie jest to zakazane. Jednakże zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, strony te nie są zazwyczaj włączane w analizę interesu Wspólnoty i ich komentarze mogą nie zostać wzięte pod uwagę, w szczególności gdy nie są poparte żadnymi merytorycznymi argumentami.

(31) Wobec braku innych uwag dotyczących oceny interesu Wspólnoty, motywy 77–90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(32) Przypomina się, że jeden producent eksportujący stwierdził, że producent wspólnotowy, który dokonywał znaczącego przywozu dihydromyrcenolu z Indii w OD powinien zostać wykluczony z definicji przemysłu wspólnotowego i, co za tym idzie, ustalenie poziomu usuwającego szkodę powinno opierać się wyłącznie na pozostałych dwóch producentach wspólnotowych. Jak wyjaśniono w motywach 14 i 15 powyżej, wniosek ten nie został uznany za uzasadniony. W związku z powyższym i wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę, motywy 92–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Forma i poziom środków

(33) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości ustalonych marginesów dumpingu, ponieważ ustalono, że w przypadku obydwu producentów eksportujących poziom usuwający szkodę jest wyższy od marginesów dumpingu.

(34) W odniesieniu do powyższych motywów 14–15 uznano za właściwe ustalenie cła dla pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w dochodzeniu, na poziomie największego cła, które ma być nałożone na przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu.

(35) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki cła ostatecznego:

Producent	Cło antydumpingowe
Neeru Enterprises, Rampur	3,1 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa (łącznie z Privi Organics Limited, Mumbai)	7,5 %

(36) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych, przedsiębiorstwo Neeru Enterprises zaproponowało zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono jednak, że produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen. Jako metodę alternatywną zbadano możliwość indeksowania minimalnej ceny przywozu do ceny głównego surowca, tj. alfa-pineny. Z następujących przyczyn ta alternatywa również okazała się nieprzydatna: (i) wahań ceny produktu, którego dotyczy postępowanie, nie można wyjaśnić wystarczająco wahaniami ceny alfa-pineny oraz (ii) alfa-pinen nie jest produktem towarowym, dla którego dostępne byłyby powszechnie dane statystyczne przedstawiające jego ceny rynkowe. Z uwagi na to stwierdzono, że wszelkie zobowiązania cenowe są w tym przypadku niepraktyczne i w związku z tym nie mogą zostać przyjęte. Zainteresowany eksporter został odpowiednio poinformowany i dano mu możliwość przedstawienia uwag. W wyniku tych uwag powyższy wniosek nie uległ jednak zmianie.

(37) Indywidualna stawka cła antydumpingowego określona w niniejszym rozporządzeniu została określona na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedla ona sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) ma wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwo tj. przez konkretny wymieniony podmiot prawny. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tej stawki i do ich produktów stosowana jest stawka dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(38) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianej indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

3. Pobranie cła tymczasowego

(39) W związku z zakresem stwierdzonych marginesów dumpingu oraz w świetle poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uznaje się za niezbędne, by kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego, nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych, tj. rozporządzeniem Komisji, zostały ostatecznie pobrane w wysokości odpowiadającej stawce cła nałożonego ostatecznie niniejszym rozporządzeniem. W przypadkach gdy cło ostateczne jest

niższe od cła tymczasowego, cło zostanie ponownie obliczone, a kwoty zabezpieczone, przekraczające ostateczną stawkę cła, powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz dihydromyrcenolu o czystości 93 % masy lub większej, objętego kodem CN ex 2905 22 90 (kod TARIC 2905 22 90 10), pochodzącego z Indii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ociepleniem, jest następująca dla produktów wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Producent	Cło antydumpingowe (%)	TARIC kod dodatkowy
Neeru Enterprises, Rampur, Indie	3,1	A827
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	7,5	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 896/2007 w sprawie przywozu dihydromyrcenolu o czystości 93 % masy lub większej, objętego kodem CN ex 2905 22 00 (kod TARIC 2905 22 90 10), pochodzącego z Indii, zostają ostatecznie pobrane zgodnie z przepisami ustanowionymi poniżej. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 stycznia 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący